

ת"פ 49844/12/11 - מדינת ישראל נגד ליאור שמחון, אריאל פיטוסי - נדון

בית משפט השלום באשדוד

10 פברואר 2014

ת"פ 49844-12-11 מדינת ישראל נ' שמחון ואח'
ת"פ 49873-12-11

בפני כב' השופטת גילת שלו
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. ליאור שמחון
2. אריאל פיטוסי - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ישי נגר

הנאשם וב"כ עו"ד בוסקילה

[פרוטוקול הושמט]

השלמת גזר דין

ביום 30/1/13 גזרתי את דינו של הנאשם, ועל אף עמדת המאשימה לעונש ועל אף קשיים שעלו מתסקיר שירות המבחן החלטתי להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם ועל כן הארכתי מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו, תוך הטלת צו מבחן וצו של"צ.

בהחלטתי מיום 19/1/14 פירטתי את הבעייתיות שעלתה בהתנהלות הנאשם לאחר גזר הדין, הן התנהגותו במסגרת ההליך הטיפולי והקבוצה בה שולב והן העובדה שביצע 4 שעות של"צ בלבד מתוך 250 שעות.

כאמור בהחלטתי מיום 19/1/14 צווי השל"צ והמבחן הופקעו וכעת נחלקים הצדדים בשאלה איזה עונש יש להטיל על הנאשם במקום הצווים שהופקעו, אם בכלל.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר, שכן לא ניתן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם ללא שיקולי שיקום.

הסניגור עתר להטיל על הנאשם עונש כספי בלבד ולהשאיר את הארכת המאסר המותנה על כנה, שכן לטענתו, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם והאירועים שאירעו לאחר מתן גזר הדין, לא יהא זה צודק להפעיל את המאסר המותנה.

הנאשם הורשע בעבירות חמורות של פריצה לרכב, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב כמפורט בגזר הדין המקורי, לחובתו 5 רישומים קודמים, כאשר בגזר הדין שבו הוטל המאסר המותנה ציינה כב' השופטת דינה כהן כי היא מתחשבת בגילו הצעיר של הנאשם ובהעדר הרשעות קודמות והסתפקה בהטלת מאסר מותנה על אף ששותפיו של הנאשם לעבירות נדונו לעונשי מאסר ממושכים.

לאור עברו של הנאשם וחומרת העבירות בעניינו המצדיקות כשלעצמן הטלת עונש מאסר, לולא התסקיר שהמליץ על טיפול, לא הייתי שוקלת להאריך את המאסר המותנה.

למעשה, בגזר הדין המקורי ציינתי גם את כל הקשיים בהתנהלותו של הנאשם עד לגזר הדין, אך החלטתי לאור גילו הצעיר להעדיף את שיקולי השיקום.

בנסיבות אלו, והגם שהנאשם לא ביצע עבירות נוספות, אני סבורה כי העונש הראוי למעשיו של הנאשם בעניינו, בלי קשר לתיקון 113 לחוק העונשין אשר אינו חל בעניינו, הינו עונש מאסר.

אינני סבורה כי המקרה שבפניי נופל לגדר האמור בסעיף 56 (א) לחוק העונשין ועל כן יש להפעיל את המאסר המותנה.

לגבי העונש הכולל שיוטל על הנאשם, אין ספק כי יש מקום להתחשב בגזר הדין של שותפו לעבירה (הגם שעניינו שונה לחלוטין לאור האמור בתסקירים והעדר עבר פלילי) ובנסיבות שפירט הסניגור.

לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם במקום צווי המבחן והשל"צ לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 4 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה למשך 7 חודשים, כפי שהוטל על הנאשם בת"פ 1588/09 בבית משפט השלום באשקלון ביום 11/7/11, לריצוי כך ש - 4 חודשים יצטברו לעונש המאסר הנ"ל ו - 3 חודשים יחפפו לו.
3. בסך הכל ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 26/12/11 עד 31/1/12.
4. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של גניבה

למשך 3 שנים מהיום.

העתק הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש מחוזי ב"ש.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ד, 10/02/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על מנת שלא לסכל את סיכויי הערעור של הנאשם, שכן עונש המאסר שהוטל קצר יחסית, אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר לתקופה של 45 יום ואם יוגש ערעור עד למתן פסק דין בערעור.

במידה ולא יוגש ערעור, על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו לא יאוחר מיום 27/3/14.

יופקד סך של 1,500 ₪ במזומן וכן ייחתמו ערבות עצמית וערבות צד ג' ע"י אביו בסך 7,500 ₪ כל אחת.

אני מורה על איסור יציאה מן הארץ ואם ברשותו של הנאשם דרכון עליו להפקידו במזכירות ביהמ"ש.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ד,
10/02/2014 במעמד הנוכחים.
גילת שלו, שופטת

הוקלד על ידי שנירנסמי